

(I)

ע"ע באב רבני

נסת' (א) ת"ת 2015 B.E.S

1. ענין 3: א

רַבִּי יְהוֹדָה מְתִיב בְּבִפְיֵית תַּמְּטָה^(א), וְלֹא הוֹדוּ לוֹ תַּכְמִּים^(ב): ח אָמַר רַבִּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל, לֹא הָיוּ יָמִים מִזְמַנֵּי לְיִשְׂרָאֵל בְּחַמְשָׁה עָשָׂר בָּאָב^(ג) וּפְיוֹם תַּכְפּוּרִים^(ד), שֶׁבִּהְיוּ בְּנֵי יְרוּשָׁלַם יוֹצְאוֹת בְּכָלִי לְבָנִים^(ה) שְׁאוּלִינִים^(ו), שְׁלֹא לְבִיִּישׁ אֶת מִי שְׁאִין לֹא כָּל הַפְּלִים מְעוֹנִין מִבִּילָתָם^(ז).

3. >> א דינא קא -

מומחה^(א) תנן התם אמר רבן שמעון בן גמליאל לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב וכיום הכפורים שבהן בנות ירושלים יוצאות בכלי לבן שאולין שלא לבייש את מי שאין לו^(ב) בשלמא יום הכפורים יום סליחה ומחילה יום שנתנו בו לוחות אחרונות אלא חמשה עשר באב מאי היא אמר רב יהודה אמר שמואל יום שהותרו שבטים לבא זה בזה מאי דרוש^(ג) וזה הדבר^(ד) דבבר זה לא יהא נוהג אלא בדור זה רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן יום שהותר שבט בנימין לבא בקהל דכתיב^(ה) ויאיש ישראל נשבע במצפה לאמר איש ממנו לא יתן בתו לבנימין לאשה מאי דרוש ממנו ולא מבנינו רב דימי בר יוסף אמר רב נחמן יום שכלו בו מתי מדבר דאמר מר עד שלא כלו מתי מדבר

לא היה דיבור עם משה שנאמר^(א) ויהי כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות מקרב העם וסמיך ליה וידבר ה' אלי לאמר אלי היה הדיבור עולא אמר יום שביטל בו הושע בן אלה^(ב) פרדסאות^(ג) שהושיב ירבעם על הדרכים שלא יעלו ישראל לרגל רב מתנה אמר יום שנתנו הרוגי ביתר לקבורה^(ד) דאמר רב מתנה אותו היום שנתנו הרוגי ביתר לקבורה^(ה) וקטנו ביבנה הטוב והמטיב הטוב שלא הסריהו והמטיב שנתנו לקבורה רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו יום שפוסקין בו מלכרות עצים למערכה^(ו) תניא רבי אליעזר הגדול אומר כיון שהגיע חמשה עשר באב תשש כחה של חמה ולא היו כורחין עצים למערכה אמר רב מנשה וקרו ליה יום חבר מגל מכאן ואילך דמוסיף יוסף שאינו מוסיף יוסף מאי יוסף תני רב יוסף תקבריה אמיה תנו רבנן שבעה קפלו את כל העולם כולו מתושלח ראה אדם שם ראה מתושלח יעקב ראה את שם עמרם ראה את

2. רס"י וענין

בראש חדש: ה' יומי אומר בשבעה וטעמייהו מקרא במסכת שבת בסוף ר"ע: בשבעה עולה משה לקבל הלוחות כלומר ודאי ליכא מאן דפליג עלה דמתני' דקתני דבי"ז בתמוז נשתצרו הלוחות מכלל דכולהו סניחא להו דבשבעה עלה (א) ולא מקרא נפקא לן דבשבעה עלה דהאי דכתיב וישכון כבוד ה' על הר סיני ויכסהו הענן ששם ימים ויקרא אל משה ציוס השביעי איכא מאן דדריש ליה במסכת יומא כי אמר מתן תורה הוה: משבעה בסיון עד י"ז בתמוז איכא מ' יום כ"ד דסיון שהוא מלא וי"ז דתמוז הרי מ' יום שעמד משה בהל: גמרא. כך קיבלנו מנאבותינו: ונועת חוסר התמיד לתת שקין שרומם וגו'. דבעת שהוסר והתבטל התמיד באותו היום נתן שקין שונים להיינו הועמד אלם בהיכל: ה"ג